

Lennart möter Leonard i studion under inspelningarna av Songs of love and hate och får en exklusiv pratstund. Men när den egentliga intervjuen ska börja tycker Cohen att han pratat färdigt – han spelar hellre orgel i bakgrunden medan gitarristen sköter snacket.

Intervju med exklusivt komp

Det var hösten 1970. Jag och min dåvarande fru Britta var på väg att flytta till Kalifornien. På vägen stannade vi några dagar i Nashville. Där hade jag fått löfte om ett exklusivt möte med Leonard Cohen i skivbolaget Columbias studio A där han spelade i albumet Songs of love and hate. Det var en så kallad "closed session" dit inga utomstående fick komma, men jag hade fått en speciell inbjudan av Cohens gitarrist Ron Cornelius.

STUDION VAR SOM ett nersläckt laboratorium med några få ljuspunkter på själva mixerbordet. Där satt en tekniker, producenten Bob Johnston och så Ron Cornelius. I ett mörkt hörn längst bak satt Leonard Cohen ensam. Han var överflödig just då. Kanske kände han sig uttråkad och välkomnade därför vårt besök med all sin charm och värme.

TROTS ATT HAN bara var 36 år kändes han redan då som en äldre tiders gentleman. Han talade långsamt och tydligt med sin mörka stämma, som om han högtidligt deklamerade en av sina dikter. "Jag hyr en

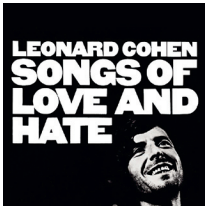
gård utanför Nashville. Jag hade inte varit där på ett tag, den hade legat öde. Jag parkerade jeepen utanför, öppnade dörren, kom in i hallen, och där var golvet täckt av muskitt."

TYVÄRR HADE JAG ännu inte satt på bandspelaren. Jag tänkte att jag skulle vänta med att spela in till den "riktiga" intervju. Det var som om Cohen också i det lilla formatet ville vara en underhållande artist och charmör med glimten i ögat. Plötsligt gjorde han några högtidliga rörelser och plockade fram en liten ring från innerfickan. Han sträckte sig fram mot Britta, såg henne djupt in i ögonen och sa "Har någon någonsin gett dig en Musse Pigg-ring av plast?". "Euh, nej..." sa Britta. "Då så", sa Cohen och trädde ringen på hennes pekfinger.

EFTER EN LÅNG stund av underhållande samvaro med Cohen blev det dags att sätta på bandspelaren för den riktiga intervju. Då säger han, uppriktigt beklagande: "Jag har faktiskt ingenting mer att säga... Men du kan prata med Ron Cornelius, så sitter jag tyst och spelar orgel bakom er."



Leonard Cohen on Leonard Cohen är en antologi av intervjuer 1966–2010. Songs of love and hate från 1971 var Leonard Cohens tredje album och spelades till största delen in 22–26 september 1970 i Nashville. Skivan rymmer klassiska sånger som Avalanche, Joan of Arc and Famous blue raincoat.



ALDRIG FÖRR ELLER senare har jag gjort en intervju med ett så exklusivt musikalskt ackompanjement. Och aldrig förr eller senare har jag träffat en artist som varit så otroligt vänlig och tillmötesgående. Efter flera timmar i studion insisterade Leonard Cohen att få köra mig och Britta med sin vita jeep tillbaka till vårt motell. Och om Musse Pigg-ringen finns kvar nu 45 år senare och ska säljas på Ebay, då kan jag intyga äktheten, att det är den ring som Leonard Cohen välsägnade med sin röst.

NU FINNS EN bok med svaren på alla frågor jag då ville ställa. Den heter Leonard Cohen on Leonard Cohen och är på sex hundra sidor med mer än femtio intervjuer från åren 1966 till 2012. Boken är redigerad av Jeff Burger. Cohen berättar öppenlydigt om sina sånger, sitt olyckliga samarbete med producenten Phil Spector, sina kärleksaffärer, sitt år i ett zenkloster och sin långa kamp mot depression. Cohens möten med journalister är ofta som långa personliga samtal.

EN JOURNALIST STÄLLER frågan "Varför ska man skriva poesi när man lika gärna kan skriva instruktioner för att putsa skor". Cohen svarar "Det beror på. Om man vill att folk ska ha blanka fina skor, då är det meningsfullt att skriva bra instruktioner. Och om man vill polera andra delar hos sig själv, då gör man det med poesi".

HÄR FINNS OCKSÅ Stina Lundberg Dabrowskis båda SVT-intervjuer som är lika läsvärda som att se i tv-tranen. Hon är djärvt nog att ställa frågan "Några av mina väninnor undrar om du kan tänka dig att ligga med dem?". Cohen parerar frågan diplomatiskt, svarar med ett leende "I'm not so active in this field anymore". Och mycket riktigt heter ju ett av hans album Death of a Ladies' man.

DESTO MER ÖPPENHÄRTIGT är Cohen om sitt korta förhållande med Janis Joplin i sången Chelsea Hotel No 2. "I remember you well in the Chelsea Hotel / You were talking so brave and so sweet / Giving me head on the unmade bed / While the limousines wait in the street". Hans kanske mest berömda textrad är ammars från Suzanne, "For you've touched her perfect body with your mind". Absolut skönhets. Vad finns det tilläggs?

LEONARD COHENS NYA album You want it darker har just släppts, på hans 82:a födelsedag. Här finns nio nya sånger i samma andan som på Songs of love and hate, men just lite mörkare. Som svart sammet i natten. ♣

**"Du kan
prata med min
gitarrist, så sitter
jag här tyst och
spelar orgel
bakom er"**

Lyssna på:

Lennart Wrettlinds eget val av Leonard Cohens låtar genom åren – hitta den på Lirase!

Den mångfald prisade radikomakaren Lennart Wrettlind gör numera helt egna program genom Spotify. Wrettlinds värld är en spelplats varnad med Wrettlinds presentationer. Du hittar det enklast via lennartwrettlind.com eller getpounds.se.

WRETTLIND